

Mændene, men netop bevare og udvikle deres egne bedste Egenskaber og Ejendommeligheder for derigennem at skabe Værdier, som kan blive til Gavn for Land og Folk.«

Jungshoved Kredsen (ved Præstø) er en af de mange Frugter af *Astrid Stampe-Feddersens* udholdende Agitationsarbejde. Hun holdt et Foredrag i Sognet i 1907 og fik stiftet en lille Kreds af D. K., hvis første Formand blev Marie Larsen. — Ja, lille var — og er — Kredsen og smaa var — og er — Midlerne. Desto mere anerkendelsesværdigt er det, at den har holdt sammen og endogsaa forstaaet at hævde sig ved flere Lejligheder.

Foruden de maanedlige Medlemsmøder har man hvert Aar kunnet indbyde til i det mindste et offentligt Møde. Blandt de Foredragsholdere, som har gæstet Kredsen, skal nævnes vor utrættelige Æresformand, Jutta Bojsen-Møller og Marie Hjelmer, Præstø.

Nu er det jo saaledes indenfor de fleste af D. K.s Kredse, at man ikke blot kan nøjes med at høre, man vil ogsaa handle, gøre sig nyttig for andre. — Denne Trang har for Jungshoved-Kredsens Vedkommende bl. a. givet sig Udslag i et ret stort — men sikkert ogsaa paa sin Maade rigt lønnende — Arbejde for at skaffe Sognets Fattige en glad Jul ved f. Eks. at uddele nyttige, varme Beklædningsgenstande, som delvis var forarbejdet af Kredsens Medlemmer.

En af de Lejligheder, hvor denne lille, støtte Kreds har lagt for Dagen, at den — trods sin Lidenhed — dog er tilstrækkelig stærk til baade at danne sig en Mening og virkeliggøre samme, var ved det kommunale Valg i 1909. Kredsen ønskede ved dette Valg at indsætte en af Sognets Mænd, som Kvinderne havde særlig Tillid til. Da hans Valg kun var sikker, hvis han stod øverst paa en Liste, og da dette ikke lod sig gøre paa anden Maade, dannede Kvinderne resolut deres egen Liste med den paagældende som Nr. 1. — Han blev valgt og er nu Raadets Formand, hvilket vel maa siges at være et godt Bevis for, at Kvinderne har set rigtig og handlet ret i at sikre hans Valg.

Man hører stundom den Opfattelse fremsat, at disse smaa Landkredse med kun en Snes Medlemmer ingen Berettigelse har og hellere maatte slutte sig til en nærliggende Bykreds. — Sikkert en meget forkert Opfattelse! Det viser sig Gang paa Gang, at deres Tilstedeværelse ved given Lejlighed har været højst gavnlig og befordrende — ikke alene for Kvindesagen, men ogsaa for Arbejdet i de »smaa Samfund i Samfundet«, som de tilhører.

Kredsens nuværende interesserede Formand er *Anna Warming*, hvis Billede vi her bringer.

Hvad har Kvinder naaet i de sidste 40 Aar, og hvad har de endnu tilbage at naa?

Fra Københavns-Kredsens Møde den 28. Septbr. 1911.

(Fortsat).

Snedkermester og Skoleforstander
Sophy A. Christensen:

Hvad vi Kvinder mangler — hvorhen Fremtiden bør bære — og hvad vi har naaet — kan jeg ikke sige paa 10 Minutter, uden at gøre Undskyldning for Formen, da jeg har haft meget lidt Tid til at forberede, hvad jeg har at sige.

Min Uddannelse som Snedker varede 5 Aar — paa almindelige Betingelser for Snedkerlærlinge, 10 Timer daglig paa Værkstedet og derefter 2 Timer paa Tegneskole om Aftenen, Aaret rundt uden an-

dre Ferier end Helligdagene. Jeg vilde naa det samme som mine mandlige Kolleger og maatte derfor gøre det samme Arbejde. Saa rejste jeg nogle Aar i Udlandet for at studere mit Fag og blev derefter Snedkermester; — i 10 Aar.

Naar nu Forældre — særlig Mødre — kommer og melder deres Døtre ind paa Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder — som jeg nu er Forstander for — og hører at Uddannelsen til de forskellige Fag som Cicelører, Gravører, Broderi- og Mønstertegner, Porcellainsmalere etc. varer 4 à 5 Aar, med 5 Timers daglig Un-